22/09/2020

Ο νέος γ.γ. της ΔΣΟ μίλησε στο Πρακτορείο “Ορθοδοξία”

/ Συνεντεύξεις

Για τις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ορθοδοξία, την εντεινόμενη τουρκική προκλητικότητα αλλά και τον σημαντικό ρόλο που μπορεί να διαδραματίσουν οι χριστιανικές αξίες στον σύγχρονο κόσμο μιλά στο Πρακτορείο Ορθοδοξία και τη δημοσιογράφο Ναταλία Δανδόλου ο νέος γενικός γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας (ΔΣΟ), βουλευτής Λάρισας της ΝΔ κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος. Ο κ. Χαρακόπουλος εξελέγη ομόφωνα στη θέση του γενικού γραμματέα της ΔΣΟ, στην οποία συμμετέχουν ορθόδοξοι βουλευτές από 25 χώρες.

Κύριε Χαρακόπουλε, αρχικά συγχαρητήρια για την εκλογή σας στη θέση του γενικού γραμματέα της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας (ΔΣΟ). Τι συναισθήματα σας γεννά η ομόφωνη εκλογή σας;

Σας ευχαριστώ. Η ανάληψη μιας τόσο υπεύθυνης θέσης σε έναν διεθνή θεσμό που συμπεριλαμβάνει βουλευτές από 25 κράτη, οπωσδήποτε γεννά αισθήματα ικανοποίησης αλλά και ευθύνης. Ικανοποίηση, καθώς συνιστά μια αναγνώριση της

προσφοράς στο έργο της ΔΣΟ έως σήμερα. Και ευθύνη βεβαίως, γιατί έχω γνώση πως για να μπορέσει αυτός ο θεσμός να αναβαθμιστεί και να κερδίσει τη θέση που μπορεί να κατέχει στη διεθνή σκηνή, χρειάζεται πολύς κόπος και συνεχείς ασκήσεις ισορροπίας. Είμαι αισιόδοξος, όμως, ότι με τη βοήθεια των συναδέλφων, με τους οποίους όλα αυτά τα χρόνια αποκτήσαμε μια σχέση εμπιστοσύνης, και κυρίως με την πίστη μας στην Ορθοδοξία και στο ρόλο που καλείται να επιτελέσει στο σύγχρονο κόσμο, θα πετύχουμε τους στόχους μας.

Ποιες είναι οι βασικές προτεραιότητες σας για τους επόμενους μήνες;

Η πανδημία και η αβεβαιότητα που υπάρχει για τον χρόνο επιστροφής στην κανονικότητα επέβαλε εκ των πραγμάτων μια αναγκαία αναπροσαρμογή στον τρόπο δράσης. Έτσι για παράδειγμα, αντί να πραγματοποιηθεί η Γενική μας Συνέλευση, όπως ήταν αρχικά προγραμματισμένο, στις Βρυξέλλες τον Ιούνιο με ένα διεθνές συνέδριο και στη συνέχεια στα Χανιά, όπου είχαμε σχεδιάσει και μια σειρά από εκδηλώσεις, περιοριστήκαμε αναγκαστικά σε μια τηλεδιάσκεψη. Η νέα αυτή πραγματικότητα μας καλεί να προσαρμοστούμε στα υπάρχοντα δεδομένα, ελπίζουμε για μόνον λίγους ακόμη μήνες. Σε κάθε περίπτωση, η ΔΣΟ θα επιδιώξει να διευρύνει και να εμβαθύνει το πλαίσιο των συνεργασιών τόσο μεταξύ των μελών της, όσο και με τις οργανώσεις και τους θεσμούς που συνεργάζεται, σε επίπεδο διακοινοβουλευτικό, διαθρησκειακό και διαπολιτισμικό. Επιπλέον, θα είμαστε παρόντες σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα που απασχολούν τους Ορθοδόξους απανταχού της γης.

Ποια είναι τα θέματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια της 27ης Γενικής Συνέλευσης της ΔΣΟ

Πέρα από τα διαδικαστικά και την εκλογή νέων μελών στα όργανα, στην ατζέντα του επόμενου διαστήματος θίχτηκαν σημαντικά θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Αναφέρω για παράδειγμα την αχαρακτήριστη ενέργεια της Τουρκίας να μετατρέψει σε μουσουλμανικά τεμένη την Αγία Σοφία και την Μονή της Χώρας, τις διώξεις που αντιμετωπίζουν οι χριστιανοί της Μέσης Ανατολής, την ενίσχυση της θρησκευτικής μισαλλοδοξίας και του φανατισμού, την υποχώρηση των χριστιανικών αξιών στον δυτικό κόσμο.

Ποιες είναι οι βασικότερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ορθοδοξία στον κόσμο αυτή τη στιγμή;

Σε συνέχεια των όσων σας ανέφερα θα έλεγα ότι οι Ορθόδοξοι έχουν να αντιμετωπίσουν μια σειρά από μείζονες προκλήσεις που θα πρέπει να απαντήσουν.
Πρώτον, η συνεχής διολίσθηση στην απαξίωση και στον εξοβελισμό των

χριστιανικών αξιών στον ευρωπαϊκό χώρο, τη στιγμή που αυτές συνιστούν έναν από τους τρεις κεντρικούς πυλώνες του πολιτισμού της. Αυτή η «αυτοκτονική» τάση που παρατηρείται τις τελευταίες δεκαετίες από τις ευρωπαϊκές ελίτ δημιουργεί τεράστια κοινωνικά και πολιτισμικά χάσματα και οδηγεί σε απώλεια πνευματικού προσανατολισμού.
Δεύτερον, η δυσχερής κατάσταση που έχουν περιέλθει πολλοί χριστιανοί πληθυσμοί από τις διώξεις που υφίστανται, κυρίως, από ακραία ισλαμιστικά στοιχεία. Η κατάσταση στην Μέση Ανατολή είναι ένα είδος γενοκτονίας, συνέχεια αυτής που έλαβε χώρα στην Μικρά Ασία στις αρχές του 20ού αιώνα. Δυστυχώς, όμως, ο θρησκευτικός φανατισμός υποδαυλίζεται και από επίσημες κυβερνήσεις, όπως το είδαμε να γίνεται πρόσφατα στην Τουρκία, με τις αποφάσεις για την Αγία Σοφία και τη Μονή της Χώρας.
Τρίτον, η ανάγκη για ενότητα της Ορθοδοξίας, που, δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια έχει δεχθεί πλήγματα. Ασφαλώς εμείς ως ΔΣΟ δεν υπεισερχόμεθα σε εκκλησιαστικές ή θεολογικές διαφορές. Μπορούμε μόνον να συμβάλλουμε στην ενότητα μέσω των συνεργασιών στο πλαίσιο της ΔΣΟ, των κοινοβουλίων των κρατών μας. Κι αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Πιο συγκεκριμένα για το θέμα της τουρκικής προκλητικότητας και την μετατροπή της Αγίας Σοφίας και της Μονής της Χώρας σε τεμένη, ποιες ήταν οι απόψεις που εκφράστηκαν κατά τη διάρκεια της γενικής συνέλευσης;

Η καταδίκη της τουρκικής βαρβαρότητας ήταν ομόθυμη. Βεβαίως, τις αποφάσεις για την επίσημη αντίδραση ενός κράτους τις λαμβάνουν οι κυβερνήσεις. Και εκεί ομολογώ ότι δεν είχαμε μέχρι σήμερα ανάλογες με το γεγονός αντιδράσεις. Αντιθέτως, επικράτησαν τα γεωστρατηγικά συμφέροντα, εις βάρος της κοινής ορθόδοξης-βυζαντινής παράδοσης, που είναι η μήτρα όλων των ορθοδόξων. Είναι κάτι που προκαλεί απογοήτευση, αλλά εμείς θα συνεχίσουμε μέσω των κοινοβουλίων να κρατάμε το ζήτημα «επίκαιρο».

Τι σχεδιάζετε να κάνετε για αυτό ως ΔΣΟ και μέχρι ποιο σημείο μπορείτε να πιέσετε;

Σε επίπεδο τοπικών κοινοβουλίων, θα εξαρτηθεί από τον τρόπο που θα επιλέξουν να κινηθούν οι βουλευτές που συμμετέχουν στην ΔΣΟ. Ως ηγεσία της ΔΣΟ θα θέτουμε το ζήτημα, σε κάθε ευκαιρία, σε όλους τους διεθνείς θεσμούς και οργανισμούς με τους οποίους έχουμε επαφές. Το σίγουρο είναι, όπως σας είπα, ότι δεν πρόκειται να το ξεχάσουμε. Αν και δεν πρέπει να λησμονούμε πως, ό,τι κι αν κάνουν οι Τούρκοι, όσες κουρτίνες κι αν βάλουν, για να καλύψουν τα ψηφιδωτά, όσες ταμπέλες κι αν τοποθετήσουν, η ιστορική αλήθεια δεν καλύπτεται –η Αγιά

Σοφιά κτίστηκε ως ορθόδοξη εκκλησία. Το λεγόμενο «δίκαιο της κατάκτησης» δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό στους αιώνες των αιώνων.

Ανησυχείτε για τις προσπάθειες της Τουρκίας να δημιουργήσει ένα μουσουλμανικό τόξο που θα επεκτείνεται στα Βαλκάνια;

Η Τουρκία και ο πρόεδρός της Ταγίπ Ερντογάν εδώ και χρόνια κινείται προς την κατεύθυνση της υλοποίησης του νέο-οθωμανικού του οράματος. Την αποκατάσταση δηλαδή όχι μόνον της επιρροής που είχε η Οθωμανική αυτοκρατορία την περίοδο της ακμής της, αλλά ακόμη και την κατάκτηση πρώην εδαφών της. Αυτό δεν είναι κάτι που το κρύβει πλέον. Σε αυτό το πλαίσιο κατέκτησε περιοχές της Συρίας, βρίσκεται εντός του Ιράκ και της Λιβύης, μιλά για «Γαλάζια Πατρίδα» προς την πλευρά του Αιγαίου. Στο σχέδιο αυτό εντάσσεται και η εργαλειοποίηση των σουνιτικών πληθυσμών, όχι μόνον στα κοντινά Βαλκάνια, αλλά όπου γης –στην Αφρική, στους μουσουλμάνους μετανάστες στην Ευρώπη, στους μουσουλμανικούς πληθυσμούς στη Ρωσία, στην Κίνα, στην Ινδία. Για το σχέδιο αυτό, που θέλει να αναστήσει το χαλιφάτο, η Άγκυρα έχει δουλέψει επισταμένως πολύ καιρό. Νομίζω, όμως, ότι πλέον η διεθνής κοινότητα συνειδητοποιεί ότι η Τουρκία αποτελεί απειλή για την ειρήνη και τη σταθερότητα στην ευρύτερη γειτονιά μας.

Ποια είναι τα στοιχεία που έχετε για τις διώξεις που υφίσταται η Ορθοδοξία σε διάφορες περιοχές του πλανήτη και κυρίως στη Μέση Ανατολή;

Διώξεις Ορθοδόξων έχουμε σε μεγάλη κλίμακα κυρίως στην Μέση Ανατολή. Η αλήθεια είναι ότι υπό δίωξη είναι όλοι οι χριστιανοί, και όχι μόνον. Για να έχουμε μια ευκρινέστερη εικόνα αξίζει να πούμε ότι πριν από έναν αιώνα, οι Χριστιανοί της Μέσης Ανατολής -Ελληνορθόδοξοι του Πατριαρχείου Αντιοχείας, Αντιχαλκηδόνιες Εκκλησίες, όπως Νεστοριανοί και Συροϊκωβίτες, αλλά και Καθολικοί, όπως Μελχίτες, Χαλδαίοι και Μαρωνίτες, Αρμένιοι κ.ά- αποτελούσαν περίπου το 20% του συνολικού πληθυσμού, ενώ τώρα ο αριθμός αυτός είναι κάτω από 5%.Στη Συρία, πριν τον εμφύλιο πόλεμο, ζούσαν πάνω από 2 εκατομμύρια Χριστιανοί, το 10% του πληθυσμού, και σήμερα είναι λίγες εκατοντάδες χιλιάδες. Στο Ιράκ από 1,6 εκατομμύρια το 2008, έχουν απομείνει λιγότεροι από 300.000. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της έκρηξης της μισαλλοδοξίας, αλλά, πρέπει να το επισημάνουμε αυτό, και της αδιαφορίας της Δύσης, που μπροστά στα μικροσυμφέροντα άφησε να εξελίσσεται αυτή η τραγωδία.

Στην ομιλία σας κάνατε ιδιαίτερη αναφορά στη συμπλήρωση 200 ετών από το 1821. Πως μπορεί να συνδεθεί η ΔΣΟ με τις επετειακές εκδηλώσεις;

Η Ελληνική παλιγγενεσία ήταν ένα γεγονός πανευρωπαϊκής και παγκόσμιας εμβέλειας όταν συνέβη. Σήμανε την ελπίδα για απελευθέρωση κάθε υποδουλωμένου σε σκοταδιστικά και αυταρχικά καθεστώτα. Επιπλέον, ήταν ένας αγώνας των ορθοδόξων Ελλήνων εναντίον των αλλόθρησκων καταπιεστών τους. Όλα αυτά τα στοιχεία έχουν ανταπόκριση στους άλλους ορθόδοξους λαούς, και γι' αυτό πιστεύω ότι έπρεπε να το εντάξουμε στις πρωτοβουλίες που θα λάβουμε το επόμενο διάστημα. Θεωρώ, δηλαδή, ότι συνιστά ένα κοινό έδαφος για την προσέγγισή μας.

Μιλήσατε επίσης και για τον σπουδαίο ρόλο του Αγίου όρους και την έκδοση ενός τόμου με θέμα τη διορθόδοξη παρουσία του Αγίου Όρους στα χρόνια της οθωμανικής κυριαρχίας. Πείτε μας λίγα λόγια αυτή την πρωτοβουλία.

Η σκέψη μας είναι να αναδείξουμε τη ζωή στο Άγιο Όρος, κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας, σε όλες της τις εκφάνσεις. Για τον σκοπό αυτό θα υπάρξει και η έκδοση ανάλογου τόμου και μάλιστα σε διάφορες γλώσσες, με θέμα: Η διορθόδοξη παρουσία του Αγίου Όρους στα χρόνια της οθωμανικής κυριαρχίας (1430-1912), με προτεινόμενες θεματικές ενότητες, μεταξύ άλλων: οργάνωση και θεσμοί, πρόσωπα, γράμματα, οικονομία, μετόχια των μονών εντός και εκτός οθωμανικής κυριαρχίας. Στο Άγιο Όρος, αιώνες τώρα συγκατοικούν μονάζοντες ορθόδοξοι από όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα από τις χώρες που βίωσαν τον οθωμανικό ζυγό στα βαλκάνια αλλά και τη Μέση Ανατολή. Το Άγιο Όρος δικαίως προκαλεί δέος σε κάθε ορθόδοξο, όχι μόνο γιατί εκπέμπει ορθοδοξία ως κατεξοχήν φάρος της, αλλά γιατί ο χρόνος θαρρείς έχει σταματήσει στο Βυζάντιο και όλα κυλούν με τις… ώρες τις βυζαντινές.